

Dr. Göllner Barnabás

(Sajókaza, 1901. III. 1.- Budapest, 1977. V. 15.)

gyógyszerész, államtudományi doktor

Apja, Göllner Hugó előbb besztercebányai gyógyszerész volt. A váci Szt. Antal gyógyszertárban volt gyakornok. A Pázmány Péter Tudományegyetemen 1923-ban szerzett gyógyszerészi oklevelet. Több vidéki gyógyszertárban működött. A Pécsi Egyetemen 1930-ban államtudományi doktori oklevelet szerzett. A II. világháborúban frontszolgálatot teljesített, a hadifogságából szabadulva 1948-ban tért haza. Az OTI gyógyanyag ellenőrző osztályán működött 1949-től. A fővárosi gyógyszertárállalathoz került, 1952-53-ban Budapesten gyógyszertárvezető lett.

A Fővárosi Gyógyszertári Központ szakelőadója volt 2 évig, majd az Egészségügyi Minisztérium Anyagellátási és Műszerügyi Főigazgatóságának szakelőadója lett. A főváros vezető főgyógyszerész volt 1957-1966 között. A gyógyszertári asszisztensképzés korszerűsítését szorgalmazta. A budapesti gyógyszerész-továbbképzést irányította.

Főbb munkái:

1. Nedvességzívó Nedvességzívó vegyszerkezetet szárazon tartó dugó. Találmány,
2. A bp-i gyógyszertári középszintű dolgozók képzésének története. Gyógyszerésztört. Diárium, 1975. 3. sz. 113-122.,

Irodalom:

1. Gyógyszerészet, 1977. 269.,